

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. P. Krajčoviča, JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Štefana Michalíka a JUDr. Martina Piovarsyho na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. marca 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného **R. Č.**, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8 T 8/2005 o dovolaní, ktoré podal obvinený **R. Č.**, zastúpený JUDr. V. H., advokátom v K., proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2008, sp. zn. 1 To 24/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného **R. Č.** **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 13. júla 2007, sp. zn. 8 T 8/2005, bol obvinený **R. Č.** uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c) zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. zák.“) na tom skutkovom základe, že

v M. dňa 7. septembra 2005 okolo 20.55 hod. v chodbe na prízemí obytného domu na ul. P. J. č. X. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov a po hádke s E. R. tohto v úmysle usmrtiť 14x bodol kuchynským nožom s dĺžkou čepele 16,5 cm do ľavej pohrudnicovej dutiny a brušnej dutiny, čím mu spôsobil 6 bodno-rezných poranení na prednej ploche hrudníka a brucha, 3 bodno-rezné poranenia na ľavej zadobočnej ploche hrudníka, 4 bodno-rezné rany na chrbte v blízkosti hrudníkovej chrbtice, pričom v dôsledku týchto poranení došlo k masívnemu zakrvácaniu pohrudnicovej dutiny, brušnej dutiny a vykrvácaniu navonok s následným zlyhaním krvného obehu a činnosti srdca; na následky týchto poranení E. R. zakrátko po útoku zomrel.

Uvedeného konania sa obvinený R. Č. dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. apríla 1998, sp. zn. 2 T 52/97, odsúdený pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov so zaradením na výkon trestu do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

Z výkonu trestu bol rozhodnutím Okresného súdu Košice I z 25. januára 2005, sp. zn. 8 Pp 150/04, podmienene prepustený so stanovením skúšobnej doby v trvaní 6 (šesť) rokov.

Zároveň bol rozsudkom Vojenského obvodového súdu v Plzni z 29. januára 1991, sp. zn. 3 T 451/90, odsúdený pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák., za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre výkon trestu do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny. Z výkonu trestu bol podmienene prepustený 24. novembra 1992 so stanovením skúšobnej doby v trvaní 3 (troch) rokov.

Krajský súd v Košiciach za tento trestný čin vraždy spáchaný 7. septembra 2005 v M. uložil obvinenému R. Č. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 29 ods. 1, ods. 3, § 43 ods. 1 a § 35 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody na doživotie so zaradením na výkon trestu do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny (§ 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák.); zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce z 24. októbra 2005, sp. zn. 4 T 86/05, ktorým obvinenému uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov nepodmienene so zaradením do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Zároveň krajský súd podľa § 30 ods. 1 písm. c) Tr. zák. rozhodol, že podmienene prepustenie obvineného z výkonu trestu odňatia slobody nie je prípustné. Podľa § 229 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. por.) boli poškodení S. R. a V.Z.P., pobočka M., s ich nárokmi na náhradu škody odkázané na konanie o veciach občianskoprávných.

Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 27. februára 2008, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, rozsudkom sp. zn. 1 To 24/2007, podľa § 258 ods. 1 písm. d) Tr. por. (správne malo byť použité aj ustanovenie podľa odseku 2, § 258 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006) zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu. Podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 29 ods. 1,

ods. 3, § 43 ods. 1 a § 35 ods. 3 Tr. zák. uložil obvinenému R. Č. trest odňatia slobody na doživotie, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. zaradil do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce z 24. októbra 2005, sp. zn. 4 T 86/05, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Odvolací súd podľa § 30 ods. 1 písm. d) Tr. zák. rozhodol, že podmienečné prepustenie obvineného R. Č. z výkonu trestu odňatia slobody na doživotie nie je prípustné.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený R. Č. prostredníctvom obhajcu JUDr. J. K. 23. apríla 2008 na krajskom súde dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g), písm. i), písm. l) Trestného poriadku. Dovolanie obvineného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 2. marca 2009, sp. zn. 1 Tdo V 6/2008, na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol pre nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal obvinený na Krajskom súde v Košiciach 18. novembra 2013 opätovne dovolanie, a to prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. V. H.. Dovolanie podal z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g), písm. i), písm. n) Trestného poriadku (správne má byť § 371 ods. 1 písm. g), písm. i), písm. l) Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), že totiž rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; a obvinenému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné (rovnaké znenie aj ustanovenie § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku v znení účinnom do 31. augusta 2011).

So zreteľom na novelu Trestného poriadku vykonanú zákonom č. 226/2011 Z. z. a prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky použil na rozhodovanie o dovolaní obvineného R. Č. Trestný poriadok účinný od 1. septembra 2011; v zmysle prechodného ustanovenia § 567j ods. 6 a 7, ustanovenia § 370 a § 371 sa použili v znení Trestného poriadku účinného do 31. augusta 2011.

Podľa § 372 ods. 2 Trestného poriadku ten, koho dovolanie bolo zamietnuté, nemôže v tej istej veci podať ďalšie dovolanie; obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku nemôžu podať dovolanie ani vtedy, ak už bolo zamietnuté dovolanie podané v prospech obvineného.

Citované ustanovenie síce používa pojem „zamietnuté“, napriek tomu aj „odmietnutie“ dovolania z dôvodu podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku bráni tomu, aby dovolateľ mohol v tej istej veci opätovne podať dovolanie (resp. aby mohlo byť podané dovolanie v prospech obvineného v zmysle § 372 ods. 2 Trestného poriadku časť vety za bodkočiarkou).

Dôvod odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku totiž obsahovo zodpovedá dôvodu zamietnutia dovolania podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku. Dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa odmietne vtedy, keď už v štádiu predbežného preskúmania dovolania, vykonávaného v zmysle § 378 Trestného poriadku je zrejmé, že nie sú splnené, resp. preukázané dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku (rovnako tak aj podľa § 371 Trestného poriadku v znení účinnom do 31. augusta 2011).

Z toho dôvodu sa ustanovenie § 372 ods. 2 Trestného poriadku per analogiam použije aj v prípade, ak predchádzajúce dovolanie v tej istej veci bolo odmietnuté podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku. V takom prípade dovolací súd musí ďalšie dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku (viď rozhodnutie č. 118 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2012).

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Prekážka predchádzajúceho zamietnutia dovolania podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku a rovnako odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku je prekážkou neodstrániteľnou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel Najvyšší súd Slovenskej republiky **na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci**, dovolanie obvineného R. Č. podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. marca 2014

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová